

Hoezeer verlang ik een arme Kerk en een Kerk voor de armen!

Paus Franciscus: "Franciscus is de man van de vrede. Zo is de naam in mijn hart gekomen: Franciscus van Assisi. Voor mij is hij de man van de armoede, man van de vrede, de man die van de schepping houdt en ze behoedt."

18-3-2013

1 Beste vrienden,

Bij de aanvang van mijn ambt op de Stoel van Petrus, is het mijn vreugde u te ontmoeten, u die hier in Rome in deze zo intense periode gewerkt hebt, te beginnen met de verrassende aankondiging van mijn eerbiedwaardige voorganger Benedictus XVI op 11 februari laatstleden. Ik groet u hartelijk, ieder van u.

2 De laatste tijd is de rol van de massamedia in stijgende lijn blijven gaan, zodanig dat ze onmisbaar geworden zijn om de gebeurtenissen van de hedendaagse geschiedenis aan de wereld te vertellen. Ik dank u dus bijzonder voor uw competente dienst de laatste dagen – u hebt hard moeten werken, hé! – toen de ogen van heel de katholieke wereld en die niet alleen, op de Eeuwige Stad gericht waren, vooral naar dit stuk grond waar het graf van de Heilige Petrus het centrum van de zwaartekracht is. Deze weken had u

de gelegenheid over de Heilige Stoel te spreken, over de Kerk, haar rituelen en tradities, haar geloof en bijzonder over de rol van de Paus en zijn ambt.

3 Een bijzonder hartelijke dank gaat uit naar wie deze gebeurtenissen van de Kerkgeschiedenis hebben weten waar te nemen en voor te stellen, rekening houdend met het meest juiste perspectief waarin zij moeten gelezen worden, dat van het geloof. De gebeurtenissen van de geschiedenis vragen bijna altijd een complexe lezing, en bevat soms ook de dimensie van het geloof. Kerkelijke gebeurtenissen zijn zeker niet ingewikkelder dan politieke of economische gebeurtenissen! Nochtans hebben ze een eigen fundamenteel kenmerk: zij beantwoorden aan een logica die bij wijze van spreken niet zozeer die van de wereldse categorieën is en juist daarom is het niet gemakkelijk

ze te interpreteren en mee te delen aan een uitgebreid en gevarieerd publiek. Als is de Kerk zeker ook een menselijke, historische instelling, met al wat dat inhoudt, toch is zij niet politiek van aard maar wezenlijk spiritueel: zij is het volk van God, het heilige volk van God, dat op weg is naar de ontmoeting met Jezus Christus. Alleen door zich in dat perspectief te plaatsen, kan men ten volle rekenschap geven van wat de katholieke Kerk doet.

4 Christus is de Herder van de Kerk, maar Zijn aanwezigheid in de geschiedenis gaat langs de vrijheid van de mens: onder hen wordt één gekozen om dienstbaar te zijn als Zijn Plaatsvervanger, als opvolger van de apostel Petrus, maar Christus is het centrum, niet de opvolger van Petrus: Christus. Christus is het centrum. Christus is de fundamentele referentie, het hart van de Kerk. Zonder Hem zouden

Petrus en de Kerk niet bestaan en geen reden van bestaan hebben. Zoals Benedictus XVI meermaals zei, Christus is aanwezig en leidt Zijn Kerk. In al wat er gebeurd is, is de hoofdrolspeler tenslotte de Heilige Geest. Hij heeft de beslissing van Benedictus XVI ingegeven voor het welzijn van de Kerk; Hij heeft de kardinalen geleid in hun gebed en bij de verkiezing.

5 Beste vrienden, het is belangrijk met deze dwingende horizont, met deze hermeneutiek rekening te houden, om de kern van de laatste gebeurtenissen juist te begrijpen.

6 Daaruit ontstaat vooral nieuwe en oprechte dankbaarheid voor de inspanningen van deze bijzonder boeiende dagen, maar ook een uitnodiging om de ware aard van de Kerk altijd beter te leren kennen, en ook haar weg in de wereld, met haar deugden en zonden, en de spirituele

motivaties te kennen die haar leiden en van waaruit men haar het best kan begrijpen. Wees ervan overtuigd dat de Kerk wat haar betreft, veel aandacht heeft voor uw kostbaar werk; u heeft de bekwaamheid de verwachtingen en eisen van onze tijd op te vangen en weer te geven, elementen aan te reiken om de werkelijkheid te verstaan. Uw werk heeft studie nodig, gevoeligheid, ervaring, zoals zoveel andere beroepen, maar impliceert ook bijzondere aandacht voor de waarheid, goedheid en schoonheid; en dat brengt ons zeer dicht bij elkaar, want daarvoor bestaat de Kerk juist: voor de Waarheid, Goedheid en Schoonheid in Persoon. Het zou moeten duidelijk zijn dat wij allen geroepen zijn niet om onszelf mee te delen maar wel deze existentiële triade van waarheid, goedheid en schoonheid.

7 Sommigen wisten niet waarom de bisschop van Rome Franciscus wou genoemd worden. Sommigen dachten aan Franciscus Xaverius, Franciscus van Sales en ook aan Franciscus van Assisi. Ik zal u vertellen waarom. Tijdens de verkiezing had ik naast mij de emeritus aartsbisschop van Sao Paulo en ook de emeritus prefect van de Congregatie voor de Clerus, kardinaal Claudio Hummes: een grote vriend, een grote vriend! Toen het een beetje gevaarlijk werd, steunde hij mij. En toen de stemmen tot twee derden opliepen, begon men naar gewoonte te applaudiseren, omdat de Paus verkozen was. En hij kneep mij in de arm, omhelsde mij en zij: “vergeet de armen niet!”. Dat woord is toen bij mij doorgedrongen: de armen, de armen. Daarna, onmiddellijk, met betrekking tot de armen, dacht ik aan Franciscus van Assisi. Daarna aan de oorlogen, terwijl de stemmingsprocedure

doorging, tot het einde van de stemming. En Franciscus is de man van de vrede. Zo is de naam in mijn hart gekomen: Franciscus van Assisi. Voor mij is hij de man van de armoede, man van de vrede, de man die van de schepping houdt en ze behoedt; op dit moment is onze relatie met de schepping niet zeer goed, niet? Hij is de man die ons deze geest van vrede geeft, de arme man ... Ah, hoezeer verlang ik een arme Kerk en een Kerk voor de armen! Nadien hebben sommigen grapjes gemaakt: "Maar, ge had Adrianus moeten heten, want Adrianus VI was een hervormer, er is hervorming nodig ...". "Nee, nee: ge had Clemens moeten heten." "Maar waarom?" "Clemens XV: zo had ge u kunnen wreken op Clemens XIV die de Sociëteit van Jezus heeft afgeschaft!" Het zijn grapjes ... Ik geef veel om u, ik bedank u voor al wat u doet. En ik denk aan uw werk: ik wens dat u sereen en vruchtbaar werk kan

leveren, en dat u het Evangelie van Jezus Christus en de realiteit die de Kerk is, steeds beter zult leren kennen. Ik vertrouw u toe aan de voorspraak van de Allerzaligste Maagd Maria, Ster van de Evangelisatie. En ik wens u het beste voor u en uw familie. Ik geef u van ganser harte mijn Zegen. Maar aangezien velen van u niet tot de katholieke Kerk behoren, anderen niet gelovig zijn, richt ik deze zegen in stilte tot ieder van u, met respect voor ieders geweten, wetend dat ieder van u een kind van God is. Dat God u zegene.

Vertaling www.rkdocumenten.nl

Paus Franciscus //
rkdocumenten.nl

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/hoezeer-verlang-ik-een-arme-kerk-en-een-kerk-voor-de-armen/>
(27-4-2025)